

Stoelendans der commissarissen vereist bezinning op dubbelrol

Uit het Ahold-debacle concludeerde de Financial Times dat de corporate governance in Nederland faalde: de commissarissen bleken niet in staat eerder in te grijpen. Ook wie zulke drastische conclusies niet onderschrijft kan recente ontwikkelingen ontwaren die de positie van de commissarissen zullen veranderen. In deze bijdrage worden de bestaande dubbelrollen van de commissaris in kaart gebracht, de ontwikkelingen besproken die tot een onafhankelijker raad van commissarissen zouden kunnen leiden, en ten slotte aanbevelingen gedaan die het dualisme tussen bestuur en commissarissen kunnen herstellen.

A.W.G. Damen, M.H. Fleers en A.M. Zoer¹

De commissaris bij kapitaalvennootschappen is (weer) onderwerp van discussie.² Het gaat om de vraag hoe de onafhankelijkheid van de commissaris kan worden vergroot. Naar aanleiding van de boekhoudschandalen in de Verenigde Staten, waar menig 'non executive' een steekje heeft laten vallen, wordt ook in Nederland de roep om onafhankelijke en deskundige toezichthouders groter. Vergroting van deze onafhankelijkheid is gewenst om de commissaris onbelemmerd zijn toezichthoudende en adviserende rol te kunnen laten vervullen. Dit zou moeten leiden tot een transparanter ondernemingsbestuur en tot een betere verantwoording.³

DRIE DUBBELROLLEN

In Nederland is de professionele commissaris, die met deze functie zijn dagtaak kan vullen, nog een onbekend verschijnsel. Wij onderscheiden drie dubbelrollen.

Commissaris – grootaandeelhouder⁴

Deze dubbelrol ziet men bijvoorbeeld terug bij investeringsmaatschappijen die vaak grote bedragen investeren in risicovolle situaties. Dat deze 'venture capitalists' vervolgens op slagvaardige wijze hun belangen wensen te beschermen, is begrijpelijk. De oplossing wordt vaak gezocht in de aanstelling van een raad van commissarissen (RvC) met ingrijpende bevoegdhe-

Ingrijpende bevoegdheden voor commissarissen benoemd door grootaandeelhouders, doen de grens vervagen tussen intensief toezicht en medebeleidsbepaling

den, waarvan de leden worden benoemd door (groot)aandeelhouders, waaronder de investeringsmaatschappij(en).⁵ Voor de beoogde belangenbescherming lijkt een lidmaatschap van de RvC een meer effectief instrument dan de algemene vergadering van aandeelhouders, omdat voor een aandeelhoudersvergadering veelal allerlei formaliteiten en besluitvormingsprocedures zijn vereist die niet tegemoetkomen aan de gewenste slagvaardigheid. In de statuten van de desbetreffende vennootschappen, dan wel in een aandeelhoudersovereenkomst of andere daarvoor geschikte documentatie, wordt in dergelijke gevallen veelal een lange lijst opgenomen met bestuursbesluiten die goedkeuring behoeven van de RvC.

Het gevaar dat bij de besluitvorming binnen de RvC vervolgens meer acht wordt geslagen op de belangen van (een) aandeelhouder(s) dan op de belangen van bijvoorbeeld de werknemers, is een uitvloeisel van de wijze van samenstelling van de RvC zoals hiervoor beschreven. Indien en voorzover de belangen van de werknemers worden verwaarloosd, is dit in strijd met de wet. De RvC heeft immers tot taak zich te richten naar het belang van de vennootschap en de met haar verbonden onderneming, waaronder ook de belangen van de werknemers dienen te worden verstaan.⁶ Een commissaris dient niet de spreekbuis te zijn van een individuele aandeelhouder, ook al is hij door de die aandeelhouder voorgedragen.⁷ Het systeem van ingrijpende bevoegdheden voor commissarissen benoemd door grootaandeelhouders, staat derhalve op gespannen voet met de toezichthoudende taak van de RvC en doet de grens vervagen tussen intensief toezicht en medebeleidsbepaling.

Commissaris – contractspartij

Commissarissen houden zich in bepaalde gevallen niet alleen bezig met het houden van toezicht op en het geven van advies aan vennootschappen, maar doen ook direct of – vaker – indirect zaken met de vennootschappen waarvan zij commissaris zijn.⁸ Veelal betreft het adviezen die door een adviesbureau worden gegeven, welk bureau op voorspraak van een commissaris de opdracht heeft gekregen. Op zich is hier niets mis mee. Dit wordt anders indien de desbetreffende commissaris hierbij een belang heeft, bijvoorbeeld omdat hij aandeelhouder of commissaris is van het adviesbureau.

Commissaris – ‘(mede)bestuurder’

Tussen commissarissen en bestuurders vindt regelmatig een stoelendans plaats. Zo werden bij KPN NV op 11 juni 2001 twee leden van de RvC als adviseur aan het bestuur van KPN toegevoegd. Op 10 september 2001 maakte de RvC van KPN NV bovendien haar intentie bekend haar voorzitter te benoemen tot bestuursvoorzitter. Tevens werd aangekondigd dat één van de commissarissen die op 11 juni 2001 ‘aan het bestuur werden toegevoegd’ met onmiddellijke ingang tot voorzitter van de RvC werd benoemd.⁹

De betrokkenheid van de RvC bij het bestuur komt aan de orde in onderzoek uitgevoerd onder bedrijven in de nieuwe economie.¹⁰ Uit dit onderzoek blijkt dat een meerderheid van de ondervraagden vindt dat het geven van advies de belangrijkste taak is van een RvC. Vrijwel alle ondervraagden erkennen dat het houden van toezicht een belangrijke taak is van de RvC, doch opvallend veel onder hen erkennen dat deze taak in de praktijk meer aandacht behoeft. De ondervraagden

De persoonlijke situatie van een commissaris mag niet afhankelijk worden van feiten en omstandigheden die de vennootschap betreffen en die binnen zijn invloedssfeer vallen

erkennen tevens dat in de praktijk de actieve betrokkenheid van commissarissen bij het management van bedrijven te groot is.

Indien en voorzover ‘advisering’ door commissarissen zou neerkomen op het verrichten van bestuursdaden ‘krachtens enige bepaling in de statuten of krachtens een besluit van de algemene vergadering’, zouden zij in elk geval als bestuurders moeten worden aangemerkt, art. 2:151 lid 1 BW. Volgens de letter van de wet ligt dit slechts anders indien een commissaris daden van bestuur verricht die *niet* ‘krachtens enige bepaling in de statuten of krachtens een besluit van de algemene vergadering’ worden verricht. Met Blanco Fernández zijn wij van mening dat voor de toepasselijkheid van art. 2:151 BW het verrichten van bestuursdaden *sec*, beslissend zou moeten zijn.¹¹ Het verdient daarom aanbeveling art. 2:151 BW als volgt te wijzigen:

Degenen, commissarissen of anderen, die zonder deel uit te maken van het bestuur der naamloze vennootschap voor zekere tijd of onder zekere omstandigheden daden van bestuur verrichten, worden te dien aanzien, wat hun rechten en verplichtingen betreft, als bestuurders aangemerkt.

CORRECTIES

In de wetenschap en politiek is een aantal reacties waarneembaar, die (mede) kunnen worden beschouwd als een correctie op de door ons geschetste dubbelrollen.

- De aanbevelingen van de commissie Corporate governance, waar het gaat om de positie van de RvC.¹²
- Het verschijnen van rapporten in het buitenland ter zake van de zeggenschapsverhoudingen in kapitaalvennootschappen.¹³ Het onlangs in Engeland gepubliceerde rapport van de Commissie-Higgs, ingesteld naar aan-

leiding van het Enron debacle, bevat interessante aanbevelingen die ook voor de Nederlandse situatie bruikbaar zijn.¹⁴

- De wet Kwijting aan bestuurders en commissarissen, op grond waarvan de zogenaamde ‘impliciete decharge’ niet langer meer is toegestaan en er onderscheid dient te worden gemaakt tussen het besluit tot vaststelling en goedkeuring van de jaarrekening en het besluit tot decharge van bestuurders en commissarissen.¹⁵
- De wet waarmee wordt beoogd dat er bij beursvennootschappen meer openheid zal worden verkregen waar het gaat om de beloning en het effectenbezit van individuele bestuurders en commissarissen alsmede de zeggenschapsverhoudingen binnen deze vennootschappen.¹⁶
- Het SER-advies van 19 januari 2001 over het functioneren en de toekomst van de structuurregeling en het naar aanleiding hiervan ingediende wetsvoorstel, zullen er waarschijnlijk toe leiden dat de taken en rechtspositie van de RvC zullen wijzigen.¹⁷

In genoemde rapporten en wetsvoorstellen wordt onder meer aandacht besteed aan de positie die de RvC inneemt in machtsverhoudingen binnen een kapitaalvennootschap. De teneur is veelal dat de RvC functioneert als een verlengstuk van het bestuur en niet als toezichthouder – mede – ten behoeve van de kapitaalverschaffers; de RvC zou bovendien te weinig tegenwicht bieden aan het bestuur.

VIJF AANBEVELINGEN

De onafhankelijkheid van de RvC en zijn leden dient ertoe de belangen van de kapitaalvennootschap en haar onderneming te waarborgen. De RvC wordt kwetsbaar indien en zodra zijn oordeel en handelwijze kunnen worden beïnvloed, omdat

leden van de RvC mogelijk tegenstrijdige belangen hebben. Een commissaris dient niet in de positie te komen dat zijn persoonlijke situatie, anders dan de gebruikelijke honorering, afhankelijk kan worden van bepaalde feiten en omstandigheden die de vennootschap betreffen en die binnen zijn invloedssfeer vallen.

De onafhankelijkheid van de RvC kan worden gediend met de voorstellen die hiervoor werden genoemd, maar er zijn ook verdergaande maatregelen denkbaar. Een aantal aanbevelingen verdient nader onderzoek.¹⁸

Voormalige bestuurders maken geen deel uit van de RvC

Indien een bestuurder spoedig ná zijn aftreden lid wordt van de RvC van dezelfde vennootschap, ligt een zekere binding met zijn voormalige medebestuurders voor de hand. Hij krijgt immers in zijn hoedanigheid van commissaris te maken met bestuurders met wie hij veelal kort daarvoor nog nauw samenwerkte. Het lijkt moeilijk voorstelbaar dat dan de toezichtrelatie tussen de commissaris/exbestuurder en de bestuurder niet mede wordt gekleurd door de relatie zoals die daarvoor bestond, namelijk die van medebestuurder of zelfs één van ondergeschiktheid.

Een bestuurder kan geen commissaris bij dezelfde vennootschap zijn; het is niet goed te begrijpen dat een bestuurder daags ná zijn aftreden wél tot de RvC kan toetreden. Het zou beter zijn indien er een lange termijn tussen het aftreden als bestuurder en de toetreding tot de RvC in acht zou moeten worden genomen. Wij willen hier verder gaan dan bijvoorbeeld de Commissie-Peters, die in haar voorstellen nog uitgaat van maximaal één voormalig bestuurder van de vennootschap in de RvC.¹⁹ Wij sluiten hier aan bij de

De wetgever moet nieuwe eisen formuleren voor de te benoemen commissaris en de vennootschap moet streven naar transparantie en de schijn van belangenverstrengeling vermijden

gedachte zoals verwoord in art. 2:160 BW: personen in dienst van een structuurvennootschap of een afhankelijke maatschappij kunnen geen commissaris zijn van een structuurvennootschap.

Het omgekeerde, een commissaris wordt bestuurder, leidt tot dezelfde gevolgen en is daarmee ook onwenselijk.

Het is leden van de RvC niet toegestaan effecten, of daarmee samenhangende optierechten, uitgegeven door de vennootschap waarvan zij commissaris zijn, te bezitten gedurende de periode dat zij van de RvC deel uitmaken

Zo een commissaris dergelijke effecten of daarmee samenhangende optierechten zou bezitten op het moment dat hij wordt benoemd in de RvC, dient hij deze te verkopen ofwel ten titel van beheer aan derden over te dragen met dien verstande dat deze effecten gedurende de periode dat de desbetreffende commissaris deel uitmaakt van de RvC, niet mogen worden verhandeld. Enige vorm van belangenverstrengeling die zou kunnen voortvloeien uit effectenbezit zou zo kunnen worden vermeden.

Een grootaandeelhouder kan plaatsnemen in de RvC, doch heeft slechts een adviserende stem

Voor een grootaandeelhouder geldt hetzelfde als voor een voormalig bestuurder die lid van de RvC wordt. Gezien zijn persoonlijke belangen kan hij niet worden geacht deze belangen onder alle omstandigheden ondergeschikt te maken aan de belangen van de vennootschap en de met haar verbonden onderneming. Hetzelfde geldt - *mutatis mutandis* - voor een commissaris die namens een grootaandeelhouder in de RvC zitting heeft.

De vennootschap sluit met ieder lid van de RvC een overeenkomst, inclusief specifieke bepalingen over diens kwalificaties en taken.

Een commissaris sluit in onze visie een overeenkomst van opdracht met de vennootschap, die is afgestemd op het takenpakket van de desbetreffende commissaris. Deze overeenkomst bevat niet alleen de gebruikelijke bepalingen in verband met onder meer de duur van de benoeming, bezoldiging, en vergaderfrequentie, maar ook bepalingen die zijn toegesneden op de kwalificaties van de desbetreffende commissaris. Zo kan het zijn dat een commissaris zich in het bijzonder bezig zal houden met financiële aspecten van de rechtspersoon en deel zal uitmaken van de audit commissie. De overeenkomst die hij in dat geval sluit met de vennootschap, ziet op veronderstelde deskundigheid, bijscholing, overlegstructuren waarin hij participeert met de financiële leiding van de vennootschap en de externe accountant. Het ligt voor de hand dat de aansprakelijkheidsverzekering voor de commissaris wordt afgestemd op deze overeenkomst.

Verruiming van de taak van de accountant van de vennootschap ten behoeve van de informatieverstrekking aan de RvC

Wij zouden hier verder willen gaan dan het Cadbury Report waar in art. 4.2 van de gedragscode wordt volstaan met de aanbeveling dat 'The board should ensure that an objective and professional relationship is maintained with the auditors'. In onze visie dient de certificerend openbaar accountant als een soort 'auditor' de RvC gevraagd en ongevraagd informatie te kunnen verstrekken. Dit kan bijdragen aan de toezichthoudende functie van de RvC. Het zou dan gaan om een permanen-

te toetsing door de accountant van het in de onderneming van de rechtspersoon gevoerde beleid aan beginselen van verantwoord ondernemerschap, waarover de accountant de RvC dient te informeren.²⁰

HOGERE EISEN

De positie van de commissaris zal in de nabije toekomst veranderen als gevolg van eisen die aan zijn onafhankelijkheid zullen worden gesteld. De eerste signalen zijn daar. Zo hebben onlangs pensioenfondsen aan de grootste beursfondsen informatie gevraagd over de identiteit en positie van de commissarissen van deze fondsen. De Stichting corporate governance onderzoek pensioenfondsen, die de pensioenfondsen vertegenwoordigt, wil weten of een commissaris in de afgelopen vijf jaren werkzaam was bij de onderneming waar hij commissaris is, of hij betaalde adviezen geeft, resultaatsafhankelijke beloning ontvangt of een dominant belang heeft in de onderneming.

Deze ontwikkeling vraagt om een tweesporenbeleid. Enerzijds zullen bepaalde eisen aan een te benoemen commissaris moeten worden gesteld. Een deel van deze eisen zal door de wetgever moeten worden geformuleerd. Hier kan aansluiting worden gezocht bij de hiervoor genoemde aanbevelingen. Anderzijds zal een vennootschap zelf een actief benoemingsbeleid moeten voeren dat is gebaseerd op transparantie en het vermijden van de schijn van belangenverstrengeling. ●

NOTEN

- 1 A.W.G. Damen en M.H. Fleers zijn advocaat te Den Haag, werkzaam bij Ekelmans & Meijer, A.M. Zoer is advocaat te Amsterdam, werkzaam bij Van Mens en Wisselink.
- 2 *Het Financieele Dagblad*, 'Positie van commissaris ter discussie' en 'Pensioenfondsen leggen commissarissen onder loep', 22 januari 2003 en M. Koelmeijer, De commissaris – grootaandeelhouder: een (on)geoorloofde dubbelrol?, *WPNR* 6477, pp. 163-165.
- 3 Zie over de door de wetgever beoogde verhouding tussen bestuur en raad van commissarissen: Rechtspersonen losbl. art. 140 aantekening 4: 'Dat betekent dat ons recht expressis verbis uit gaat van een dualistisch systeem, een stelsel waarin naast elkaar staan een besturend orgaan en een orgaan dat op het eerstgenoemde toezicht houdt.' Zie ook: Asser-Maeijer 2-III, 2000, nr. 341.
- 4 Zie OK 19 december 2001, *JOR* 2002/9 (AND), in deze zaak accordeerde de enige commissaris van AND een omstreden aandelenemissie aan een grootaandeelhouder alwaar hijzelf een plaats in de directie had. De commissaris werd belangenverstrengeling verweten. De OK besloot dat er een nieuwe commissaris moest worden benoemd. De onderzoeker in de bevolen enquête velt in zijn rapport van 5 maart 2002 een vernietigend oordeel over de handelwijze van deze commissaris.
- 5 Opgemerkt zij dat zulks kan zijn ingegeven door voorschriften van toezichthoudende instellingen, zoals De Nederlandse Bank, zie R. Biemans, 'Venture Capital in spagaat van invloed en aansprakelijkheid', *Het Financieele Dagblad*, 28 september 2001. Eén van de criteria die De Nederlandse Bank hanteert bij de beoordeling of een instelling kwalificeert als een participatiemaatschappij luidt: 'de participatiemaatschappij oefent invloed uit op het management van en is actief betrokken bij de onderneming waarin wordt geparticipeerd', Circulaire van De Nederlandse Bank NV inzake het beleid omtrent participatiemaatschappijen d.d. 8 augustus 2000.
- 6 De toevoeging 'en de met haar verbonden onderneming' is opgenomen, zo staat vermeld in de MvT, 10 751 'teneinde geen voet te geven aan de gedachte dat de commissarissen slechts het belang van de aandeelhouders als groep behartigen zonder acht te slaan op dat der werknemers'; zie ook HR 1 april 1949, *NJ* 1949, 465 (Doetinchemse IJzergieterij).
- 7 Zie ook Van Schilfgaarde, *Van de BV en de NV*, 2001, p. 197.
- 8 Een sprekend voorbeeld betreft Versatel Telecom International NV. Uit het op 12 oktober 2001 bij 'the staff of the Securities and Exchange Commission' in Washington geregistreerde prospectus van Versatel NV blijkt dat Versatel NV een consultancy-overeenkomst met een door één van haar commissarissen gecontroleerde vennootschap is aangegaan. De consultancy-overeenkomst betreft 'consultancy services relating to Versatel's financial restructuring'. De betrokken vennootschap ontvangt voor deze diensten gedurende drie maanden 27.500 eruro per maand alsmede een succesfee tussen 250.000 en 500.000 euro. Het meest recente voorbeeld van belangenverstrengeling vinden we in het Enron debacle. De RvC wordt in deze casus verweten dat zij het management niet heeft doorgezaagd over de werkelijke financiële gezondheid van Enron. Eén commissaris blijkt een dubbelrol bij Enron te hebben vervuld door er ook als consultant werkzaam te zijn. Een andere commissaris had zakelijke belangen bij een leverancier van Enron en een derde werkte voor organisaties die van Enron donaties ontvingen.
- 9 Op 11 juni 2001 maakt het KPN-bestuur middels een persbericht bekend dat twee leden van de raad van commissarissen 'nauwer betrokken worden bij de dagelijkse gang van zaken van KPN om de raad van bestuur te ondersteunen'. De twee bedoelde leden van de RvC zullen zich vooral bezighouden met de 'advisering' op het gebied van mogelijke partnerships, samenwerking, consolidatie, schuldenreductie en het afstoten van niet-kernactiviteiten, zo blijkt uit voornoemd persbericht. De grondslag van het besluit wordt niet genoemd, noch welke bevoegdheden de betreffende commissarissen krijgen. Het persbericht spreekt slechts over 'werkafspraken'. Het is niet geheel duidelijk of de commissarissen 'die als adviseur aan het bestuur zijn toegevoegd' dienen te worden gekwalificeerd als commissaris of als bestuurder. Zo dit laatste het geval is, kan een commissaris die een bestuurstaak uitoefent niet de bevoegdheden uitoefenen die aan zijn/haar taak als commissaris verbonden zijn.
- 10 Zie voor nadere informatie over dit onderzoek: A. van Elburg, 'The Naughty Question', 1 maart 2001, www.emerce.nl/archives/magazine/maart2001
- 11 J. Blanco Fernández, *De raad van commissarissen bij NV en BV* (diss. Groningen), Deventer 1993, p. 25. Vergelijk de tegenstrijdigbelangregeling op grond waarvan een commissaris die als tijdelijk bestuurder wordt aangesteld niet *eo ipso* zijn hoedanigheid van commissaris verliest, maar niet bevoegd is om de besturende en toezichthoudende gevande bevoegdheden gelijktijdig uit te oefenen. Zie ook Blanco Fernández a.w. p. 30.
- 12 Aanbevelingen inzake Corporate Governance in Nederland, 1997.
- 13 Zie bijvoorbeeld het 'Report of the Committee on the Financial Aspects of Corporate Governance of 1 December 1992' of wel het Cadbury Report.
- 14 Zie www.dti.gov.uk/cld/non_exec_review/pdfs/higgsreport.pdf
- 15 Zie hierover M. Brink, *WPNR*, 6427, pp. 911 e.v., A.F. Verdam, *Nederlands Tijdschrift voor Burgerlijk Recht*, p. 167; E.A. de Jong, *Ondernemingsrecht* 2001, pp. 232-235 en de column van H. Beckman in *Ondernemingsrecht* 2000, pp. 419-420.
- 16 Deze wet is in werking getreden op 1 september 2002. Het wetsvoorstel is door T. van Wijngaarden besproken in *Ondernemingsrecht* 2001, pp. 478-483 en *Ondernemingsrecht* 2002, pp. 269-270.
- 17 SER-advies van 19 januari 2001 over 'Het functioneren en de toekomst van de structuurregeling'. Wetsvoorstel tot wijziging van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek in verband met aanpassing van de structuurregeling, Kamerstukken 28 179, waarover het themanummer van *Ondernemingsrecht* 2002, pp. 73 e.v. en – meer in het bijzonder in dat nummer – P.N. Wakkie over 'De positie van commissarissen onder het nieuwe model van de structuurregeling', pp. 87 e.v.
- 18 Door ons reeds eerder uitgewerkt in *Met een zekere stijl* (Voûte bundel), Boom Juridische uitgevers, 2002, pp. 53 e.v.
- 19 Rapport van deze commissie, 1997, p. 11. Vergelijk het *Cadbury Report*, waar in art. 2.2 van de Gedragscode wordt volstaan met 'The majority should be independent of management and free from business or other relationship which could materially interfere with the exercise of their independent judgement, apart from their fees and shareholding. Zie meer over het *Cadbury Report*, P.N.J. van Welzen, 'Het Cadbury Rapport een nieuwe "Balance of Power" voor Engelse beursvennootschappen?', *De Naamloze Vennootschap* 71/ 1 januari 1993.
- 20 In deze zin uitgebreid A.W.G. Damen en P.M. van der Zanden, 'De accountant als klokkenluider? Enkele beschouwingen omtrent de rol van de accountant bij de toetsing van ondernemingsbeleid', *Ondernemingsrecht* 2002, p. 248 - 254. Een interessante gedachte in dit verband komt van voormalig topman van Getronics Risseuw die in een interview pleit voor betaling van de accountant door de RvC. 'Dit geeft de commissarissen meer macht. Dan is er een veel beter evenwicht tussen bestuur en toezichthouder. Dat kan het zelfcorrigerend vermogen van een onderneming vergroten.', *NRC Handelsblad* d.d. 4 maart, p. 14.

(advertentie)

Advocaten in alle maten
www.advocatenwerk.nl

HV & PARTNERS

VOOR JURISTEN, VAST OP INTERIM

TEL 010 - 24006 05

FIF 33

RECHTSGEBIED- EN INFORMATIEBUREAU

Tien behoeven van de advocaat en het bedrijfsleven.
Waarom nu in bedrijfsrechtbureaus in firma- en vakbureaus.

- omvangrijke dienstverlening
- dienstverlening op maat
- flexibel
- overname- en concentratiebegeleiding
- handelsinformatie
- prijs-contraacten

Tel: 010 - 477 33 22 E-mail: info@fif33.nl
 Fax: 010 - 477 08 30 Internet: www.fif33.nl

Vraag naar brochures en voor een totaalcijfer van diensten.

Benoemingen: Eersteindeling 185, 3021 DM Rotterdam
 Correspondentieadres: Postbus 25290, 3001 BR Rotterdam

